II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 11. decembra 2007

o državni pomoči C 51/06 (ex N 748/06) Poljske za družbo Arcelor Huta Warszawa

(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 6077)

(Besedilo v poljskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/406/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

ob upoštevanju Protokola št. 8 k Pristopni pogodbi *o prestrukturiranju poljske jeklarske industrije* [1],

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi [2], in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. **POSTOPEK**

(1) Leta 2002 je družba Arcelor Huta Warszawa (v nadaljevanju „družba AHW“), ki se je takrat imenovala Huta L.W. Sp. z o.o. (v nadaljevanju „družba HLW“), poljskim organom predstavila načrt prestrukturiranja (imenovan tudi individualni poslovni načrt). Načrt je bil spremenjen marca 2003 (v nadaljevanju „IPN iz leta 2003“).

(2) Postopek prestrukturiranja jeklarske industrije na Poljskem se je začel junija 1998, ko je Poljska Skupnosti predstavila prvi program za prestrukturiranje železarske in jeklarske industrije za uskladitev s členom 8(4) Protokola št. 2 k Evropskemu sporazumu s Poljsko (v nadaljevanju „člen 8(4)“), ki je izjemoma dopuščal odobritev državne pomoči za prestrukturiranje v sektorju jeklenih izdelkov v prvih petih letih po začetku veljavnosti Sporazuma.

(3) 5. novembra 2002 je Svet ministrov Republike Poljske odobril program za prestrukturiranje in razvoj poljske železarske in jeklarske industrije do leta 2006 in 25. marca 2003 na tej podlagi sprejel končni Nacionalni program prestrukturiranja (v nadaljevanju „NPP“). Ta načrt v bistvu dopušča odobritev državne pomoči za prestrukturiranje poljski jeklarski industriji v obdobju od leta 1997 do leta 2006 v višini do 3,387 milijarde PLN (846 milijonov EUR) [3].

(4) NPP je bil predložen Komisiji in ta ga je ocenila 25. marca 2003 ter na podlagi svoje ocene podala predlog za odločbo Sveta za podaljšanje obdobja odloga

[1] UL L 236, 23.9.2003, str. 948.
[2] UL C 35, 17.2.2007, str. 41.

[3] Ob predpostavki, da 1 EUR znaša 4 PLN.

(ki bi se prvotno izteklo leta 1997) za odobritev državne pomoči poljskemu jeklarskemu sektorju na podlagi Evropskega sporazuma do konca leta 2003, pod pogojem, da prejemniki pomoči dosežejo rentabilnost do leta 2006. Svet je odobril ta predlog julija 2003 ([4]).

(5) EU je tako z odstopanjem od pravil EU ([5]) Poljski omogočila, da jeklarski industriji odobri pomoč za prestrukturiranje. To je bilo dokončno določeno v Protokolu št. 8 k Aktu o pristopu glede prestrukturiranja poljske jeklarske industrije (v nadaljevanju „Protokol št. 8“) ([6]). Ta protokol potrjuje prejetje državne pomoči v višini največ 3,387 milijarde PLN, ki se odobri osmim navedenim podjetjem, vključno z družbo HLW, do konca leta 2003, pod pogojem, da se prestrukturiranje konča najpozneje do 31. decembra 2006 ([7]). V programu NPP je odobrenih 322 milijonov PLN pomoči za prestrukturiranje družbi HLW (glej tabelo 8) in pomoč je podrobneje potrjena v načrtu IPN iz leta 2003 ter se bo izvajala v skladu s točko 9(a) in (h) Protokola št. 8.

(6) Za zagotavljanje skladnosti s pogoji Protokola št. 8 ta vsebuje podrobne določbe za izvajanje in spremljanje. Poljska je morala med drugim predložiti dvoletna poročila o spremljanju, neodvisni svetovalec pa je opravil neodvisne presoje v letih 2004, 2005 in 2006. Poslovna poročila za družbo HLW/AHW so bila doslej predložena februarja 2004, aprila 2005, maja 2006 in junija 2007. O poročilih se je razpravljalo s poljskimi organi in prejemniki pomoči, poročila pa so sprejele službe Komisije in poljski organi.

(7) Leta 2005 je družba AHW spremenila načrt IPN družbe HLW (v nadaljevanju „IPN iz leta 2005“) in za odobritev zaprosila Komisijo v skladu s točko 10 Protokola št. 8.

(8) Z dopisom z dne 6. decembra 2006 je Komisija sporočila Poljski, da bo sprožila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES glede morebitne zlorabe pomoči.

(9) Odločitev Komisije, da sproži formalni postopek preiskave, je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ([8]). Komisija je pozvala vse zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe o pomoči.

(10) Poljska je odgovorila z dopisom z dne 2. marca 2007. 19. marca 2007 je Komisija prejela pripombe tudi od prejemnice pomoči, družbe AHW, ki jih je skupaj z vprašanji posredovala poljskim organom. Po sestanku s poljskimi organi in prejemnico pomoči marca 2007 so bila Poljski 2. aprila 2007 in 6. avgusta 2007 poslana dodatna vprašanja. Poljska je odgovorila 4. junija 2007 in 1. oktobra 2007.

(11) 18. oktobra 2007 so službe Komisije obvestile Poljsko o svoji predhodni oceni zadeve in po nadaljnjih izmenjavah med poljskimi organi in Komisijo so poljski organi 16. novembra 2007 navedli, da družba namerava vrniti pomoč „ne glede na pravni položaj“.

(12) Z dopisom z dne 22. novembra 2007 so poljski organi potrdili, da je 20. novembra 2007 družba AHW plačala 2 089 768 EUR na račun, zamrznjen za poljsko Ministrstvo za finance. V skladu s pogoji iz sporazuma nima nihče dostopa do denarja na računu, dokler se ne sprejme ta odločba. Na dan njenega sprejetja bo Ministrstvo prejelo znesek skupaj z obrestmi, ki se bodo nabrale od 20. novembra 2007. Če odločba ne bo izdana do konca februarja 2008, bo denar vrnjen družbi AHW.

II. **PODROBEN OPIS POMOČI**

(13) Družba AHW je poljska proizvajalka jekla, ki proizvaja izdelke iz tekočega jekla in podolgovate izdelke, zlasti kakovostna in posebna jekla (lahkih in težkih profilov).

(14) Leta 1991 je italijanski proizvajalec jekla Lucchini prevzel večinski delež družbe HLW in ga leta 2005 prodal družbi Arcelor, ki se je leta 2006 združila z družbo Mittal Steel ([9]).

([4]) Odločba Sveta z dne 21. julija 2003, UL L 199, 7.8.2003, str. 17. Prim. Odločbo Komisije v zadevi C–20/04, UL L 366, 21.12.2006, str. 1, točka 23 in naslednje.

([5]) Prim. *Sporočilo Komisije o pomoči za reševanje in prestrukturiranje ter pomoči za zaprtje v jeklarskem sektorju*, UL C 70, 19.3.2002, str. 21, ki prepoveduje pomoč za prestrukturiranje za jeklarsko industrijo.

([6]) Glej opombo 1.

([7]) V skladu z zadnjim poročilom o spremljanju iz junija 2007 je bila izplačana pomoč v višini 2,727 milijarde PLN. Od osmih prejemnikov pomoči so tri družbe, in sicer Technolgie Buczek (prim. Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 2007 v zadevi C 23/06, še neobjavljena), Huta Andrzej in Huta Batory, med tem šle v likvidacijo, štiri družbe, in sicer Polskie Huty Stali S.A (zdaj Mittal Steel Poljska, glej Odločbo Komisije v zadevi N 186/05, *Sprememba IPN družbe MSP*), Huta Bankowa, Huta Labędy in Huta Pokój pa so ponovno vzpostavile rentabilnost.

([8]) Prim. opombo 2.

([9]) Glej Odločbo Komisije *Mittal/Arcelor* z dne 2. junija 2006, zadeva št. COMP/M.4137.

1. **Program prestrukturiranja iz načrta IPN iz leta 2003**

(15) Komisija razume, da se je družba HLW med sprejemanjem poslovnega načrta spopadala z resnimi finančnimi omejitvami. Prejemala ni nobenih dodatnih denarnih sredstev od materinske družbe Lucchini, ki je bila po navedbah Poljske v globoki finančni krizi, in zaradi regulativnih težav ni mogla prodati lastnih vrednostnih sredstev. Med letoma 1997 in 2003 je družbi zelo primanjkovalo denarja, kar se je kazalo v načrtu prestrukturiranja ([10]).

(16) Za ponovno vzpostavitev rentabilnosti je bilo v načrtu IPN družbe HLW iz leta 2003 opredeljenih več ključnih nalog prestrukturiranja (v točki 3.2), od katerih so bile najpomembnejše:

„(a) prestrukturiranje sredstev in finančno prestrukturiranje za pridobitev denarnih sredstev za izvajanje tega programa, zagotavljanje finančne likvidnosti in znižanje finančnih stroškov;

(b) izvajanje naložb za nadaljnje izboljševanje kakovosti in ponudbe izdelkov ter povečanje konkurenčnosti podjetja, znižanje stroškov […];

(c) nadaljnje izboljševanje okoljevarstvenih standardov“.

(a) *Naložbe*

(17) V načrtu IPN iz leta 2003 (točka 3.3) je bilo navedeno, da je industrijska strategija družbe HLW „osredotočati se na postopno izboljšanje svoje ponudbe izdelkov prek bistvenega zmanjšanja proizvodnje trgovskih palic in gredic ter razvoj proizvodnje s poudarkom na specialnih in konstrukcijskih jeklih“. Zato je družba HLW pričakovala, „… da bo uresničevala program postopnih naložb na naslednjih področjih jeklarne: valjarni za srednje težko profilirano jeklo, kovačnici, jeklovleki in dvorani za ulivanje ingotov“, valjalno progo za ozke trakove pa naj bi zaprla.

(18) Za uresničevanje zgornje strategije je družba načrtovala program naložb [med 150 milijoni PLN in 220 milijoni PLN] (*), ki je bil v načrtu IPN iz leta 2003 prikazan, kot sledi:

Tabela 1

Načrtovane naložbe v proizvodnjo jekla (= preglednica 21 v načrtu IPN iz leta 2003)

V tisoč PLN	2002	2003	2004	2005	2006	Skupaj
Jeklarna					[…]	[…]
Vroče valjarne	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[pribl. 95 %]
Splošno	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Jeklovleka	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Skupaj	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[150–220 milijonov PLN]

(19) Kot je navedeno v točki 4.4 načrta IPN iz leta 2003, so se naložbe osredotočale na posodobitev vročih valjarn (glej preglednico 22 v načrtu IPN iz leta 2003). To je vključevalo posodobitev valjarne za srednje težko profilirano jeklo in zamenjavo peči za pogrevanje v bluming valjarni in valjarni za težko profilirano jeklo. Časovni načrt za izvajanje naložb je bil naveden v tabeli 23 načrta IPN iz leta 2003, v skladu s katerim naj bi se skoraj vse naložbe začele izvajati leta 2002.

(b) *Prestrukturiranje zaposlovanja*

(20) V skladu z načrtom IPN iz leta 2003 (točko 4.11) je družba načrtovala zmanjšanje števila zaposlenih s 1 249 na 850. V načrtu IPN iz leta 2005 je zdaj navedeno, da se bo delovna sila zmanjšala na 700 zaposlenih. V načrtu IPN iz leta 2003 je bilo 4,03 milijona PLN odobrenih za prestrukturiranje zaposlovanja, od katerih bi se 1,5 milijona PLN pokrilo iz posebej namenjene državne pomoči, 1,17 milijona PLN iz programa PHARE, 1,34 milijona PLN pa bi pokrila družba ([11]).

([10]) Prim. informacije, ki jih je predložila Poljska dne 4. junija 2007, točke 19, 30 in 55.

(*) Deli tega besedila so prikriti, da se ne razkrijejo zaupni podatki. Ti deli so označeni s pikčasto črto v oglatih oklepajih. Skupni program naložb znaša med 150 milijoni PLN in 220 milijoni PLN. Da se ohrani berljivost te odločbe, so dodatne zaupne finančne informacije podane kot približen odstotek zneska v višini med 150 in 220 milijoni PLN (150–220 milijonov PLN pomeni 100 %).

([11]) Načrt IPN iz leta 2003, str. 66, tabela 35.

(c) *Finančno prestrukturiranje*

(21) V načrtu IPN iz leta 2003 sta bili predvideni tudi finančno prestrukturiranje in prestrukturiranje sredstev, ki sta se v skladu z načrtom (točko 3.2) nanašali na: „odplačilo kratkoročnih posojil in prodajo nepotrebnih sredstev, ki niso povezana s proizvodnjo".

(22) V načrtu IPN iz leta 2003 (točki 4.7) je bilo predvideno prestrukturiranje dolga v višini 513 369 milijonov PLN (v skladu z bilanco stanja je bil to skupni znesek dolgoročnih in kratkoročnih obveznosti). To naj bi se financiralo iz prihodnjega dobička in prestrukturiranja sredstev. V letih 2004 in 2005 so bili pričakovani prihodki v višini 363 milijonov PLN iz prestrukturiranja sredstev, izmed katerih naj bi bilo 60 milijonov PLN namenjenih za pokritje novih dolgov.

(23) Natančneje, Komisija razume, da so bili v načrtu IPN iz leta 2003 določeni naslednji ukrepi za finančno prestrukturiranje: prvič, odpisan je bil javni dolg, kar je imelo za posledico pomoč v višini 21,5 milijona PLN (glej točko 4.12.2); drugič, družba HLW od leta 2000 izvaja stalno prestrukturiranje sredstev s prodajo neproizvodnih sredstev, kar naj bi ustvarilo sredstva za financiranje programa naložb.

(24) V zvezi s prestrukturiranjem sredstev je treba upoštevati, da so bila sredstva družbe HLW že predmet finančne transakcije, ki jo je družba HLW opisala kot „transakcijo prodaje in povratnega najema." Leta 2000 je družba pridobila posojilo v višini 250 milijonov PLN, ki je bilo zavarovano predvsem z zastavitvijo zemljišč in zgradb v lasti družbe. To se je nanašalo na proizvodna in neproizvodna sredstva. Odplačilo naj bi se izvajalo v dveh plačilih na leto do leta 2010. Ta transakcija je bila nujna, saj je družba HLW potrebovala denarna sredstva, vendar ni mogla takoj prodati svojih neproizvodnih sredstev. To naj bi bilo izvedeno v prihodnjih letih in naj bi imelo za posledico ustvarjanje denarnih sredstev in znižanje finančnih stroškov.

(25) V skladu z načrtom IPN iz leta 2003 naj bi prestrukturiranje zadevalo neproizvodna sredstva (točki 4.7 in 4.8). Kot kaže, je bil konec leta 2001 prodan prvi del (53 hektarjev) od 100 hektarjev. Vendar je bila prodaja drugih neproizvodnih sredstev odložena, saj je imela družba AKR (*Agencja Kapitałowo Rozliczeniowa S.A.* – družba, katere delničarja sta Agencija za industrijski razvoj in državna zakladnica) težave pri urejanju pravnega statusa dela zemljišča, ki ni bil povezan s proizvodnjo.

(26) Ker niso bila na voljo sredstva od prodaje zemljišč, je bilo predvideno premostitveno posojilo v višini 300 milijonov PLN, za katero jamči država. Posojilo naj bi se uporabilo za naložbe in pokritje kratkoročnih obveznosti (skupaj 219 milijonov PLN). Poleg tega je bilo odobrenih 53 milijonov PLN za pospešitev naložb, ki so bile prvotno načrtovane po letu 2006 (teh 219 + 53 milijonov skupaj z 10-odstotnimi stroški financiranja (tj. 27 milijonov) znaša 299 milijonov). Iz tega izhaja, da je treba od skupnih sredstev v višini [150–220 milijonov PLN], načrtovanih za naložbe, v 219 milijonov PLN vključiti vsaj […] milijonov PLN (tj. […] milijonov PLN – 53 milijonov PLN). Preostali znesek v višini […] milijonov PLN (219 milijonov PLN – […] milijonov PLN) je tako moral biti sestavljen iz stroškov kratkoročnega finančnega prestrukturiranja.

(d) *Okoljsko prestrukturiranje*

(27) Načrt IPN iz leta 2003 (točka 4.9) je vključeval tudi ločen program naložb v zvezi z okoljem, ki je bil sestavljen iz izvajanja sistema okoljskega upravljanja po standardu ISO 14001 (0,5 milijona PLN), več naložb pod okriljem projekta melioracije zemljišč s stroški v višini 50 milijonov PLN in posodobitev energetskega oddelka (za kar niso bila odobrena nobena sredstva). Ukrepi naj bi se začeli izvajati leta 2002.

(28) Preiskava je pokazala, da so se nekateri – vendar ne vsi – ukrepi iz načrta IPN iz leta 2003 izvajali v skladu s časovnim načrtom. Zlasti izgradnja obrata za predelavo starega železa je bila odložena na leti 2007/2008 in se do poletja 2007 še ni začela izvajati. Poleg tega je bila opuščena izgradnja obrata za predelavo odrezkov ingotov, saj predelavo odrezkov izvaja podizvajalec ([12]), kar je cenovno najugodnejša rešitev.

(29) Preiskava pa je potrdila tudi trditev Poljske, da naj se stroški okoljskega prestrukturiranja ne bi plačevali na podlagi načrta prestrukturiranja, temveč bi se krili iz lastnih sredstev, kot so prihodki iz prestrukturiranja sredstev.

(e) *Financiranje prestrukturiranja*

(30) V načrtu IPN iz leta 2003 (točki 4.12) je opredeljena vrzel v financiranju v višini 300 milijonov PLN (glej tudi izkaz denarnih tokov, točka 5.1). Ker ni podana nobena navedba, ki bi trdila nasprotno, je mogoče domnevati, da je bilo to edino potrebno financiranje.

([12]) Glej poročilo ESO za leto 2006 iz julija 2007.

(31) V točki 4.12 je navedeno, da je prestrukturiranje zahtevalo finančna sredstva v višini 113,6 milijona PLN leta 2002 in 105,3 milijona PLN leta 2003 ter da so stroški financiranja, ki so nastali zaradi izposoje teh sredstev, znašali 21,9 milijona PLN. Poleg tega je bilo dodatnih 53 milijonov PLN odobrenih za pospešitev naložb. Vendar pa ni nikjer navedeno, za kaj natančno je bilo potrebno financiranje.

(32) Zdi se, da po letu 2003 ni potrebno nobeno financiranje. Družba AHW v svojem načrtu IPN iz leta 2005 pri opisovanju načrta IPN iz leta 2003 dejansko potrjuje, da „[…] se je v programu prestrukturiranja predpostavljalo, da bo sprejeta vrsta strateških in operativnih ukrepov, na podlagi katerih se pričakuje bistveno izboljšanje dobičkonosnosti dejavnosti, kar bo privedlo do finančne likvidnosti. V programu prestrukturiranja je bilo sprejeto, da se bodo dejavniki finančne likvidnosti od leta 2003 začeli postopno izboljševati“.

(f) *Sklepna ugotovitev v zvezi s prizadevanji za prestrukturiranje na podlagi načrta IPN iz leta 2003*

(33) Prestrukturiranje, predvideno v načrtu IPN, za katero je bila potrebna izredna podpora, vključuje naložbe ([150–220] milijonov PLN, vključno s 53 milijoni PLN prenesenih naložb), prestrukturiranje zaposlovanja (4,03 milijona PLN), del odpisa javnega dolga (21,5 milijona PLN), nekaj finančnega prestrukturiranja (81,5 milijona PLN) in nekaj stroškov financiranja za posojilo (27,1 milijona PLN), kar skupaj znaša 324,63 milijona PLN.

(34) Prestrukturiranje naj bi se financiralo predvsem iz posojila z državnim jamstvom, katerega namen je bil zapolniti vrzel v financiranju, ki je nastala zaradi odložitve dela prestrukturiranja sredstev. Da se je družbi omogočilo izvajanje finančnega prestrukturiranja in naložb v letih 2002/2003 in po možnosti tudi v letu 2004, ji je bilo odobreno premostitveno posojilo, za katero je jamčila državna zakladnica. Projekt prestrukturiranja je bil zato jasno vezan na časovni načrt.

(35) V načrtu IPN iz leta 2003 pa ni bilo navedeno, da bo prestrukturiranje sredstev povzročilo nastanek stroškov prestrukturiranja. Namesto tega je bilo to stalna dejavnost, ki ni bila odvisna od načrta prestrukturiranja, podprtega z državno pomočjo, in ki očitno ni zahtevala dodatnega državnega financiranja. Tudi nekaj ukrepov, ki niso bili neposredno povezani s ponovno vzpostavitvijo rentabilnosti, kot so okoljski ukrepi, se je financiralo s prestrukturiranjem sredstev in so se, kot je ponovila Poljska, tako izvajali zunaj okvira prestrukturiranja.

(36) Dejansko je edini razlog omembe prestrukturiranja sredstev ta, da naj bi ustvarilo finančna sredstva s prodajo neproizvodnih sredstev. Vendar pa ni omenjeno odplačilo transakcije prodaje in povratnega najema.

2. **Državna pomoč**

(37) Od pomoči v višini 322 milijonov PLN (izračunane kot neto ekvivalent dotacije), ki je bila prvotno sprejeta v program NPP, je družba AHW prejela pomoč, prikazano v priloženi tabeli, ki jo je predložila Poljska:

Tabela 2

Odobrena in prejeta državna pomoč v letih 2002 in 2003 (*)

	NPP (v tisoč PLN)	Prejeta državna pomoč (v tisoč PLN)	Razlika (v tisoč PLN)
Skupaj 2002–2003	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Številke ustrezajo tabeli 36 v načrtu IPN iz leta 2003. Številke so posodobljene v skladu s poljskimi in neodvisnimi poročili o spremljanju iz junija 2007, pri čemer se šteje, da 1 EUR znaša 3,95 PLN.

(38) Pomoč je bila odobrena za tri različne namene:

(a) 0,33 milijona PLN za prestrukturiranje zaposlovanja (prvotno se je načrtovalo 1,5 milijona);

(b) 20,56 milijona PLN za odpise dolga (prvotno se je načrtovalo 21,5 milijona), ki so se porabili za splošno izboljšanje finančnega položaja družbe;

(c) jamstvo posojila v višini 183,2 milijona PLN (46,3 milijona EUR; prvotno se je načrtovalo 299 milijonov PLN, ki jih je odobrila Komisija).

(39) Banka Pekao S.A. je dala družbi HLW posojilo, podprto z državnim jamstvom, na podlagi pogodbe, ki sta jo družba HLW in banka sklenili 10. decembra 2003. V posojilni pogodbi je navedeno, da je posojilo treba odplačati pet let po podpisu pogodbe, tj. do 10. decembra 2008.

(40) Družba AHW je zaprosila za jamstvo avgusta 2003. Jamstvo je bilo odobreno s sklepom Sveta ministrov z dne 31. decembra 2003 in se je nanašalo na nominalno vrednost 46,3 milijona EUR, skupaj z obrestmi in drugimi povezanimi stroški v višini do 58,3 milijona EUR. V sklepu Sveta ministrov je bilo priznano, da družba HLW najprej potrebuje pomoč za financiranje naložb, povezanih z vročo valjarno, in stroškov nakupa premoženja na podlagi pogodbe o prodaji in povratnem najemu, ter odrejeno, da je treba pomoč porabiti v ta namen. Podrobneje:

(a) del posojila je bil namenjen za znesek v višini do 14 600 000 EUR za financiranje proizvodnih naložb, naložbe v zvezi z valjarno (za srednje težko profilirano jeklo) in posodobitev stroja za valjanje (kletk). Med 30. septembrom 2004 in 28. februarjem 2005 se je porabilo samo 2 854 355 EUR v osmih obrokih. Odplačilo je bilo opravljeno 16. septembra 2005;

(b) drugi del za znesek v višini do 31 430 000 EUR, s katerim je hotela družba izplačati preostali del pogodbe o prodaji in povratnem najemu, je bil namenjen za prestrukturiranje dolga s ponovnim odkupom proizvodnega premoženja (zemljišč in zgradb). Od 24. avgusta 2004 je družba porabila 31 245 684 EUR in jih odplačala 16. septembra 2005. Po navedbah poljskih organov in prejemnika pomoči se je posojilo porabilo za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu iz leta 2000.

(41) Družba je navedla, da je skupaj plačala obresti v višini 1 132 788,35 EUR, in sicer v tranšah. V ta namen se je štelo, da je treba prvo tranšo obresti, plačano 30. decembra 2004, dodeliti ustreznim izkoriščenim deležem posojila, od tedaj pa bi bilo mogoče zneske obresti razdeljevati med ustrezne skupne vrednosti. Poljski organi so navedli, da je to povzročilo naslednjo razdelitev plačil obresti:

Tabela 3

Plačane obresti

Datum, plačane obresti	Skupaj obresti	Obresti za del posojila, uporabljen za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu	Obresti za del posojila, uporabljen za naložbe
30.12.2004	371 931 EUR	363 880 EUR	8 051 EUR
30.6.2005	536 522 EUR	491 612 EUR	44 910 EUR
16.9.2005	224 336 EUR	205 557 EUR	18 778 EUR
	1 132 788 EUR	1 061 050 EUR	71 738 EUR

(42) Družba AHW je imela tudi naslednje postavke izdatkov, povezane z zajamčenim posojilom:

(a) pristojbino za pripravo v višini 270 000 EUR;

(b) pristojbino za državno zakladnico za odobritev jamstva za posojilo v višini 583 300 EUR, plačano 30. aprila 2004 (1 % skupnega zneska jamstva v višini 58 330 000 EUR, ne glede na višino dejansko odobrenega posojila);

(c) stroške, ki so nastali banki v zvezi s posojilno pogodbo in bili preneseni na družbo AHW: 55 947 EUR.

(43) V prošnji za posojilo družbe HLW iz leta 2003 je prav tako navedeno, da je zmanjšanje posojila (v zvezi z zneskom, ki je bil že odobren na podlagi načrta IPN iz leta 2003) temeljilo na lastni pobudi družbe HLW, saj je že izpogajala posojilo. Družba HLW si je kljub temu pridržala pravico do vložitve zahtevka za preostali del pomoči pod mejo 75 milijonov PLN, česar ni storila.

3. **Izvajanje načrta IPN iz leta 2003**

(44) Dejstvo, da je bil načrt IPN iz leta 2003 izveden le delno, ni sporno. Med letoma 2002 in 2004 je družba HLW porabila samo 58,7 milijona PLN za prestrukturiranje. Za naložbe v posodabljanje vroče valjarne, načrtovane za obdobje med letoma 2002 in 2004, je bilo porabljenih samo [približno 25 % skupnega zneska naložb iz tabele 1] milijonov od […] milijonov PLN. Naložbe so zadevale samo posodobitev valjarne za srednje težko profilirano jeklo, izvedene pa niso bile nobene naložbe v peči za pogrevanje v bluming valjarni ali valjarno za težko profilirano jeklo. Poleg tega je bilo manj kot milijon od […] milijonov PLN naložen v jeklarno, […] milijonov PLN pa v druge splošne naložbe (za podrobnosti glej stolpce za leta 2002, 2003 in 2004 v tabeli 4 spodaj).

(45) Komisija ni prejela nobenih informacij o tem, ali je bilo izvedeno finančno prestrukturiranje. Vendar Komisija na podlagi načrta IPN iz leta 2005 opaža, da je bila zadolženost družbe HLW dne 30. junija 2005 približno enaka njeni zadolženosti konec leta 2001 (glej točko 1.8 načrta IPN iz leta 2005). Poleg tega je družba HLW dosegla pozitiven operativni rezultat že leta 2004. Komisija zato domneva, da je družba dosegla svoje načrtovano kratkoročno finančno prestrukturiranje.

(46) Poročila neodvisnega svetovalca, ki je bil odgovoren za spremljanje, potrjujejo, da družba HLW ni bila rentabilna v letu 2004, konec leta 2004 ali konec leta 2005. Družba AHW pa je bila rentabilna na koncu obdobja prestrukturiranja (konec leta 2006).

(47) Nesporno je, da je rentabilnost na koncu leta 2006 posledica številnih dejavnikov, ki razen delne posodobitve valjarne izhajajo iz razcveta v jeklarskem sektorju, ki je imel zelo pozitiven vpliv na promet družbe. Poleg tega so po tem, ko je družba Arcelor, zelo močna vlagateljica, prevzela družbo HLW, izginile vse težave z likvidnostjo družbe HLW. Vendar družba ni mogla utemeljiti svoje splošne trditve, da je dosežena rentabilnost družbe posledica dejanske uporabe jamstva za namene refinanciranja.

4. **Spremembe načrta IPN iz leta 2003**

(48) Leta 2005 je nastop novega lastnika imel za posledico bistveno spremembo strategije naložb. Namesto posodobitve obstoječih vročih valjarn namerava družba AHW zdaj zgraditi novo valjarno z zmogljivostjo za proizvodnjo podaljšanih izdelkov, ki se uporabljajo v gradbeništvu. Valjarna naj bi kot surovino uporabljala kvadratne 160-milimetrske palice CC, njen proizvodni asortiment pa bo vključeval palice za armiranje betona iz ogljikovega jekla, okrogle in ploščate palice, lahke profile ter profile kvadratnega in prečnega prereza. Poljska pojasnjuje, da je ta prilagoditev odziv na razvoj gradbenega trga, za katerega se napoveduje večletna precejšnja rast na območju Varšave, ki bo lahko družbi AHW dala prednost prvega na trgu zaradi svoje lokacije v Varšavi.

(49) Nova valjarna bo v celoti delovala do sredine leta 2008 in bo nadomestila obstoječe vroče valjarne, v posodobitev katerih je bilo vloženih že [približno 25 % skupnega zneska naložbe iz tabele 1] milijonov PLN. Skupni stroški programa naložb so povzeti v naslednji tabeli:

Tabela 4

Stroški novega programa naložb v načrtu IPN iz leta 2005

V tisoč PLN	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Skupaj
Jeklarna	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Vroče valjarne	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[približno 120 % skupnega zneska naložb iz tabele 1]
Splošno	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Skupaj	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[približno 140 % skupnega zneska naložb iz tabele 1]

(*) Naložbe, ki so že bile izvedene na podlagi načrta IPN iz leta 2003

(50) Skupni stroški naložb bodo tako zdaj znašali [približno 140 % skupnega zneska naložb iz tabele 1] milijonov PLN, od katerih se načrtuje odobritev [približno 120 % skupnega zneska naložb iz tabele 1] PLN vroči valjarni, kar je […] milijonov PLN več, kot je bilo prvotno predvideno za naložbo. Ti stroški vključujejo […] milijonov PLN za že dokončano valjarno za srednje težko profilirano jeklo. Če bi se ta znesek odštel od […] milijonov PLN, bi stroški nove valjarne znašali [manj kot 200] milijonov PLN.

5. **Razvoj zmogljivosti**

(51) Razvoj zmogljivosti družbe AHW je ponazorjen v naslednji tabeli:

Tabela 5

Največja proizvodna zmogljivost na leto v tisoč tonah

Proizvodnja	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Opombe
Tekoče jeklo	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[pribl. 100 % skupne zmoglji-vosti valjarne)	[enako]	Brez sprememb
Ploščati izdelki	20	20	20	20	0	0	0	Določeno v Protokolu št. 8
Valjarna – jeklo za žice	180	180	180	180	180	0	0	Določeno v Protokolu št. 8
Valjarna – trgovske palice, lahki profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[pribl. 40 %]	0	Nova strate-gija (*)
Valjarna – dolgi težki profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[pribl. 60 %]	0	Nova strate-gija (*)
Valjarna – kovani profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	0	Nova strate-gija (*)
Hladno valjan trak	30	0	0	0	0	0	0	Določeno v Protokolu št. 8
Nova valjarna	0	0	0	0	0	[…]	[pribl. 70 %]	Nova strategija (ni predvidena v Protokolu št. 8)

(*) V Protokolu št. 8 zmanjšanje zmogljivosti ni predvideno.

(52) Po tem, ko bo nova valjarna leta 2008 začela v celoti delovati, se bo stara valjarna zaprla. Pred letom 2007 ni skupna proizvodnja družbe nikoli presegla največje zmogljivosti v višini […] ton. Sprememba programa naložb bo tako povzročila dodatno zmanjšanje zmogljivosti družbe za […] ton.

III. **RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA**

(53) V dopisu z dne 6. decembra 2006 je Komisija navedla, da načrt prestrukturiranja družbe AHW ni bil izveden, in sporočila, da namerava preiskati, ali je to zloraba odobrene pomoči za prestrukturiranje. Komisija je zlasti navedla, da velik del zneska pomoči ni bil ustrezno uporabljen.

(54) Poleg tega je Komisija dvomila, ali lahko sprejme posodobljeni poslovni načrt na podlagi točke 10 Protokola št. 8, saj zadeva novo naložbo, ki je lahko koristna, ni pa potrebna za prestrukturiranje družbe.

IV. **PRIPOMBE POLJSKE**

(55) Poljski organi vztrajajo, da je družba AHW uporabljala državno jamstvo v skladu s pogoji, pod katerimi je bilo odobreno, in pojasnjujejo, da:

(a) prvič, je odplačilo transakcije prodaje in povratnega najema zadevalo naložbe, ki so bile opisane samo kot zelo splošen ukrep, pri čemer ni bila nobena naložba podrobno opisana;

(b) drugič, je bilo del finančnega prestrukturiranja, saj je znesek stroškov prestrukturiranja znašal 857 milijonov PLN, saj med stroške prestrukturiranja uvrščajo tudi izgube in obveznosti. Poljska navaja, da so stroški prestrukturiranja sestavljeni iz izgub v višini 150 milijonov PLN za leti 2002 in 2003, kot je bilo navedeno v predvideni bilanci stanja (str. 79, načrt IPN iz leta 2003). Poleg tega je imela družba tudi dolgoročni in kratkoročni dolg v višini 513,4 milijona PLN. Dodatni stroški izhajajo iz prestrukturiranja zaposlovanja in naložb (190,5 milijona PLN);

(c) tretjič, je bila transakcija del prestrukturiranja sredstev, ki je bilo predvideno v načrtu prestrukturiranja. Družba se je zato odločila „nadomestiti pogodbo o povratnem najemu z manj dragim finančnim posojilom“ za zmanjšanje njegovih „negativnih učinkov na denarni tok iz sedanjega finančnega dolga“. Poljska je navedla, da je bilo to nujno, saj je bila družba HLW „tik pred izčrpanjem svojih finančnih virov“.

(56) Poljski organi nato trdijo, da je transakcija prodaje in povratnega najema prispevala tudi k rentabilnosti družbe, vendar tega ne utemeljujejo.

(57) Poljski organi potrjujejo, da je bil čas pomoči ključen. Dejansko navajajo, da „je potreba po državni pomoči obstajala samo v letih 2003/2004“, ko je v bistvu obstajala vrzel v financiranju ([13]).

(58) Poljski organi ponovno poudarjajo, da je družba AHW odplačala pomoč. Predvideno je bilo, da bo državno jamstvo le dopolnjevalo druga zavarovanja za posojilo. Banki so bila dejansko dana poroštvo na zemljišče in vsa osnovna sredstva ter sedem menic. Poleg tega je Poljska predložila podrobne podatke o različnih drugih finančnih instrumentih, ki jih je takrat prav tako uporabljala družba HLW, in na tej podlagi trdi, da bi lahko družba HLW pridobila financiranje na trgu brez jamstva.

(59) Poljski organi opozarjajo, da družba Arcelor ne bi kupila družbe HLW, če ne bi bila prepričana, da je bila ta „upravičena do državne pomoči, ki jo je prejela za postopek prestrukturiranja“.

(60) Poljski organi poudarjajo, da bo zaradi spremembe načrta program naložb širši, kot je bilo predvideno v prvotnem načrtu, in da so bile vse naložbe dokončno izvedene do konca leta 2006 (tj. do konca obdobja prestrukturiranja). Poljski organi zato menijo, da se pomoč ne sme šteti za zlorabljeno in da je treba predlagano spremembo načrta šteti za združljivo s pravili Skupnosti.

([13]) Dopis z dne 4. junija 2007, točka 20.

(61) Poljski organi navajajo, da se je o naložbi, predvideni v načrtu IPN iz leta 2005, tj. zamenjavi valjarne za srednje težko profilirano jeklo, razpravljalo že leta 1997. Vendar pa družba med letoma 1997 in 2003 ni imela na voljo dovolj finančnih sredstev za financiranje te naložbe. Šele ko je družba Arcelor prevzela družbo HLW, so bila na voljo zadostna sredstva za financiranje ([14]). Poleg tega Poljska trdi, da je bil proizvodni asortiment v načrtu IPN iz leta 2003 le splošno opredeljen, in kar je bilo opredeljeno, ni bilo optimalno za zadostitev spremenjene strukture povpraševanja na poljskem trgu, kar je zahtevalo prilagoditev proizvodnega asortimenta.

(62) Poljski organi trdijo, da spremembe načrta IPN iz leta 2005 nimajo negativnega vpliva na Protokol št. 8. Nov načrt je potreben za dosego „trajne rentabilnosti". Sedanja rentabilnost na koncu obdobja prestrukturiranja je samo posledica pozitivnega stanja na trgu in stanja cen/prihodkov/stroškov. V tem smislu se trdi, da tehnologija bluming ne bo zagotovila dolgoročne konkurenčnosti družbe in da jo je treba nadomestiti z najsodobnejšim postopkom kontinuiranega litja.

(63) Poljski organi navajajo, da tudi če se pridobljena pomoč obravnava kot dodatna pomoč za poslovanje, jo je treba šteti za uravnoteženo z izravnalnimi ukrepi, tj. dodatnim zmanjšanjem zmogljivosti družbe po spremembi strategije. Poljski organi prav tako potrjujejo, da družba HLW ni izvedla vseh svojih naložb, saj je bilo njeno prestrukturiranje sredstev odloženo.

(64) Poljska je Komisijo obvestila tudi o obrestni meri, zaračunani za posojilo, kot je navedeno v točki (41) zgoraj, in drugih stroških, zaračunanih v zvezi s posojilom in jamstvom, kot je navedeno v točki 42.

V. **PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK**

(65) Prejemnik pomoči je predložil pripombe o sprožitvi postopka, po tem je bil obveščen o izmenjavi informacij med Komisijo in poljskimi organi.

(66) Družba AHW trdi, da je bil velik del pomoči porabljen za odkup nekaterih sredstev, danih v zakup, za znižanje finančnih stroškov. Ker so naložbe zadevale premoženje, dano v zakup, bi bilo mogoče odkup tega premoženja šteti za del prestrukturiranja.

([14]) Poljski organi potrjujejo, da so investicijski izdatki, potrebni za prilagoditev v zvezi s kontinuiranim litjem in razširitvijo proizvodnega asortimenta, višji, vendar trdijo, da jih izravnata dva dejavnika: prvič, preusmeritev naložbe v izgradnjo nadomestne valjarne naj bi omogočila precejšnje prihranke stroškov do 85 milijonov EUR in, drugič, pozneje se bodo prihranili stroški energije in poslovanja.

(67) Prejemnik pomoči prav tako trdi, da je bilo jamstvo odobreno pred pristopom Poljske k Evropski uniji (resolucija Sveta ministrov je bila sprejeta decembra 2003), zato je bila poljska vlada tista, ki je določila namen pomoči. Poleg tega družba navaja, da je uporabila pomoč popolnoma v skladu z odločbo o odobritvi jamstva.

(68) Družba AHW ponovno poudarja, da bo novi načrt ustrezal cilju starega načrta in da je sprememba strategije potrebna za dolgoročno rentabilnost družbe.

VI. **OCENA**

1. **Zakonodaja, ki se uporablja**

(69) Točka 1 Protokola št. 8 določa, da se „ne glede na člena 87 in 88 Pogodbe ES državna pomoč, ki jo je odobrila Poljska za namene prestrukturiranja določenih delov poljske jeklarske industrije, šteje za združljivo s skupnim trgom", če so med drugim izpolnjeni pogoji, ki so določeni v Protokolu.

(70) Obdobje odloga za odobritev pomoči za prestrukturiranje poljski jeklarski industriji v skladu z Evropskim sporazumom je Svet podaljšal do pristopa Poljske k Evropski uniji. Ta dogovor je bil priznan v Protokolu št. 8 kot del poljskega pristopa k Evropski uniji. Za dosego tega cilja Protokol pokriva časovno obdobje pred pristopom in po njem. Natančneje, v Protokolu je odobren omejen znesek pomoči za prestrukturiranje za leta od 1997 do 2003 in prepovedana kakršna koli dodatna državna pomoč za namene prestrukturiranja poljski jeklarski industriji med letoma 1997 in 2006. S tega vidika se Protokol jasno razlikuje od drugih določb Pogodbe o pristopu, kot je začasni mehanizem, določen v Prilogi IV („postopek obstoječe pomoči"), ki zadeva samo državno pomoč, dodeljeno pred pristopom, če je ta „še vedno veljavna po" datumu pristopa. Protokol št. 8 se tako lahko obravnava kot *lex specialis*, ki v zadevah, ki jih ureja, izpodrinja vse druge določbe Pogodbe o pristopu ([15]).

(71) In čeprav se člena 87 in 88 Pogodbe ES običajno ne bi uporabljala za pomoč, dodeljeno pred pristopom, ki ni veljavna po pristopu, določbe Protokola št. 8 razširjajo spremljanje državne pomoči v skladu s Pogodbo ES na vso pomoč, dodeljeno za prestrukturiranje poljske jeklarske industrije v obdobju med letoma 1997 in 2006.

([15]) Glej Odločbo z dne 5.7.2005 v zadevi C 20/04 *Huta Czestochowa*, UL L 366, 21.12.2006, str. 1.

(72) Ta odločba se lahko sprejme po pristopu Poljske v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES, ker se v odsotnosti posebnih določb v Protokolu št. 8 uporabljajo običajna pravila in načela. Posledično se bo uporabljala tudi Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 (v nadaljevanju „postopkovna uredba“) ([16]).

2. **Zloraba pomoči**

(73) Točka 18(a) Protokola št. 8 Komisiji daje pooblastilo, da „naredi vse potrebno, da se od zadevnih družb zahteva povrnitev vseh pomoči, ki so bile dodeljene s kršenjem pogojev iz tega Protokola […], če spremljanje prestrukturiranja pokaže, da niso bile izpolnjene zaveze v zvezi s prehodno ureditvijo iz tega protokola“.

(74) Po formalnem postopku preiskave je Komisija sklenila, da Poljska ni odpravila njenih dvomov glede zlorabe pomoči za prestrukturiranje. Komisija ugotavlja, da družba ni ustrezno izvedla svojega načrta prestrukturiranja, kot je izrecno določeno v točki 9(a) in (h) Protokola št. 8. Komisija opozarja, da se je od finančnih sredstev, ki so bila dana na voljo (približno 34 milijonov EUR), le zanemarljiv del uporabil za financiranje naložb v skladu z načrtom IPN iz leta 2003, medtem ko se je preostali del, tj. 31,2 milijona EUR, uporabil za namene, ki niso bili navedeni v načrtu.

(75) Za oblikovanje svojega sklepa je Komisija pred upoštevanjem zneska pomoči najprej ocenila, katere vrste ukrepi so bili načrtovani v prvotnem načrtu IPN, zatem, ali so bili ukrepi, ki jih je izvajala družba, kakor koli nezdružljivi s skupnim trgom, in nato učinek nezdružljivosti zlorabljene pomoči glede na splošni načrt. O vprašanju, ali novi načrt lahko spremeni ta sklep, se razpravlja v naslednjem poglavju (3).

(a) *Obseg prestrukturiranja, opredeljen v prvotnem naložbenem načrtu*

(76) Komisija najprej pojasnjuje obseg načrta IPN iz leta 2003 in ali je bilo odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu proizvodnih sredstev, za katero se je v glavnem uporabila pomoč za prestrukturiranje, zajeto v načrt IPN iz leta 2003.

(77) Kot je navedeno v točki (34) zgoraj, je bila glavna naloga načrta prestrukturiranja zagotoviti izvedbo nekaterih ukrepov, ki jih je družba HLW potrebovala za pravočasno ponovno vzpostavitev rentabilnosti. To se je nanašalo predvsem na naložbe in finančno prestrukturiranje. Poudarek načrta je bil na tem, da se družbi omogoči prestrukturiranje v letih 2002 in 2003.

(78) Prvič, v skladu z načrtom IPN iz leta 2003 bi morala družba HLW vložiti [150–220] milijonov PLN. Vendar se zdi, da prejemnik pomoči in poljski organi sklepajo, da je mogoče nakup proizvodnih sredstev šteti za del naložbenega programa. Poljska trdi, da so bile naložbe opisane kot zelo splošen ukrep, pri čemer niso bile nobene naložbe podrobno opisane. Poleg tega prejemnik pomoči trdi, da je bil nakup potreben za postopek prestrukturiranja, „saj jeklarna med prestrukturiranjem ne bi mogla obratovati brez teh zmogljivosti“.

(79) Komisija ne more sprejeti teh utemeljitev. Očitno je, da so bile v načrtu IPN iz leta 2003 naložbe predvidene na podlagi točke 4.4 z vidika stroškov (tabela 21 načrta IPN iz leta 2003, prikazana kot tabela 1 v točki 18 zgoraj), namena (tabela 22 načrta IPN iz leta 2003) in časa (tabela 23 načrta IPN iz leta 2003). Odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu proizvodnih sredstev ni bilo mogoče. Ta poskus dejansko kaže, da niti poljski organi niti prejemnik pomoči niso našli nobene verodostojne utemeljitve za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu. V nasprotnem primeru bi bilo to vključeno v načrt.

(80) Drugič, v načrtu IPN iz leta 2003 je bilo predvideno omejeno finančno prestrukturiranje. V poznejših predložitvah so poljski organi trdili, da je treba znesek ponovnega odkupa proizvodnih sredstev vključiti v finančno prestrukturiranje ([17]). Trdijo, da je finančno prestrukturiranje pokrivalo tudi sedanje izgube v višini 150 milijonov PLN in reprogramiranje dolga v višini 513 milijonov PLN, zato skupni stroški prestrukturiranja znašajo približno 858 milijonov PLN.

(81) Vendar Komisija ne more sprejeti trditve, da so sedanje izgube v višini 150 milijonov PLN in reprogramiranje dolga v višini 513 milijonov PLN stroški prestrukturiranja. Kot je navedeno v točki 22, Komisija ne zanika, da je v točki 4.7 načrta IPN iz leta 2003 navedeno, da „družba namerava prestrukturirati obveznost v višini 513 milijonov PLN“. Vendar pa ni navedeno, da je to nujno del nalog prestrukturiranja. Dejansko sta bila v točki 3.2 le „odplačilo kratkoročnih posojil in prodaja nepotrebnih sredstev, ki niso povezana s proizvodnjo,“ poudarjena kot nalogi prestrukturiranja.

([16]) UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

([17]) Dopis z dne 4. junija 2007, točka 24.

(82) Poleg tega ni običajno šteti vse vrste izgub preprosto za stroške prestrukturiranja, kot trdi Poljska. Bilančne obveznosti niso nujno enake stroškom prestrukturiranja, saj so obveznosti kot take del običajnih poslovnih dejavnosti. Res je, da čezmerne obveznosti lahko povzročijo težave, vendar morajo biti v tem primeru v prestrukturiranju opredeljeni posebni ukrepi, kot so dokapitalizacije, posojila ali pogodbe o reprogramiranju, za izvajanje obveznosti. Načrt ne vključuje nobenega izmed teh ukrepov za finančno prestrukturiranje (točka 4.7, peti odstavek).

(83) V točki 4.7 načrta IPN iz leta 2003 je dejansko navedeno, da je bilo za financiranje prestrukturiranja potrebnih samo 363 milijonov PLN. To je manj od skupnega sedanjega dolga v višini 513 milijonov PLN. Poleg tega se zdi, da se 60 milijonov PLN, navedenih v točki 4.7, nanaša na prihodnja obratna sredstva. Tako je bilo največ 300 milijonov PLN namenjenih za prestrukturiranje (glej točko 30 zgoraj)).

(84) Vendar pa je uporaba 300 milijonov PLN pojasnjena v točki 4.12.1 načrta IPN iz leta 2003 v zvezi s stroški in viri programa. V tej točki je obrazloženo, da je bilo za obdobje 2002–2003 potrebno skupno finančno kritje v višini 219 milijonov PLN. Glede na to, da bi moral ta znesek kriti tudi naložbe, kot je navedeno v točki (26) zgoraj, so sredstva, ki so ostala na voljo za finančno prestrukturiranje, znašala samo […] milijonov PLN.

(85) Znesek v višini 81,5 milijona PLN ne bi pokril niti zneska za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu. V točki 3.2 je bilo jasno navedeno, da bo finančno prestrukturiranje zadevalo samo kratkoročni dolg. Zato je bilo finančno prestrukturiranje, vključeno v načrtu, omejeno na 81,5 milijona PLN in ni zadevalo odplačila pogodbe o prodaji in povratnem najemu, ki je bila očitno dolgoročna obveznost, saj jo je bilo treba odplačati do leta 2010. Odplačila pogodbe o prodaji in povratnem najemu prav tako ni mogoče obravnavati kot del finančnega prestrukturiranja, ki ga dopolnjuje pomoč.

(86) Nazadnje, zdi se, da poljski organi sprejemajo, da odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu ni bilo del prestrukturiranja sredstev, saj tega ne trdijo. Vendar pa se posredno sklicujejo na prestrukturiranje sredstev, ko navajajo odlomek iz dela o prestrukturiranju sredstev: „zgoraj navedena prodaja bo družbi Huta L. W. omogočila odplačilo dela njenih posojil in ohranila finančno likvidnost“ (točka 64 dopisa z dne 4. junija).

(87) Vendar pa poljski organi ne sprejemajo, da ni nikjer navedeno, da se bo reprogramiral celotni dolg iz prodaje in povratnega najema, medtem ko je v načrtu v več točkah navedeno, da se reprogramiranje nanaša samo na neproizvodna sredstva. To je ponovljeno dvakrat v istem poglavju, iz katerega je bil vzet zgornji navedek poljskih organov. Dejansko je jasno določeno, da bodo nekateri dolgovi na podlagi pogodbe o prodaji in povratnem najemu, in sicer tisti, ki zadevajo neproizvodna sredstva (glej točko 4.12.1 načrta IPN iz leta 2003), predmet prestrukturiranja sredstev. Ti se nanašajo na tako imenovani 100-hektarski projekt in 88-hektarski projekt. Namen tega prestrukturiranja sredstev je bil sprostiti denarna sredstva za izvedbo naložb. To bi sočasno znižalo finančne stroške dolga. Vendar pa ni bilo navedeno, da je treba celotno pogodbo o prodaji in povratnem najemu odplačati pred rokom za znižanje finančnih sredstev. Cilj prestrukturiranja sredstev je namreč zgolj „znižanje“ finančnih stroškov, ne pa njihova odprava.

(88) Nazadnje, glede na finančne omejitve družbe HLW Komisija ne vidi nobenega razloga, zakaj je morala družba HLW kupiti svoja proizvodna sredstva, ko pa je bil rok odplačila šele pozneje. Dejansko ni bilo nikakor navedeno, da bo pogodba o najemu ovira za prestrukturiranje. Tega ne podpira zlasti točka 4.12 načrta IPN iz leta 2003, saj je v njej navedeno le, da bo družba HLW s prodajo nekaterih svojih sredstev, ki so bila predhodno opredeljena kot neproduktivna, lahko znižala stroške izvajanja pogodbe o najemu. To je popolnoma logično, saj bi se sredstva prodala za (delno) odplačilo posojila, in družba HLW bi bila tako razbremenjena plačila obresti za posojilo. Nikakor pa to ne velja za ponovni nakup proizvodnih sredstev, ki ne bi mogel ustvariti denarnih sredstev, saj bi ta sredstva obdržala družba.

(89) Odkup proizvodnih sredstev zato v načrtu IPN iz leta 2003 ni bil predviden. Družba HLW je uporabila pomoč za namen, ki ni bil zajet v načrtu prestrukturiranja, na podlagi katerega je bila pomoč odobrena. To pomeni, da je bila pomoč uporabljena v nasprotju s programom NPP in odločbo o odobritvi, tj. Protokolom št. 8. Na podlagi člena 1(g) postopkovne uredbe je to mogoče šteti za zlorabo, saj je ta opredeljena kot uporaba pomoči v nasprotju z odločbo o odobritvi državne pomoči ([18]).

(b) *Nezdružljivost zlorabljene pomoči*

(90) Po tem, ko je bilo ugotovljeno, da prejeta državna pomoč ni bila uporabljena v skladu z načrtom, je treba dokazati, da je ta zlorabljena pomoč tudi nezdružljiva s skupnim trgom.

([18]) Zaradi zlorabe se ne dvomi o tem, ali je bil prejemnik pomoči prvotno upravičen do prejema pomoči, temveč le sklepa, da je bila pomoč uporabljena v nasprotju z odločbo o njeni odobritvi.

(91) To je mogoče formalno sklepati že na podlagi dejstva, da, prvič, družba ni uporabila pomoči v skladu z načrtom, čeprav jo mora na podlagi Protokola št. 8 izvajati pravilno, in, drugič, da je vsaka druga državna pomoč zunaj načrta IPN, programa NPP in Protokola št. 8 nezdružljiva s skupnim trgom v skladu s točko 18 Protokola št. 8.

(92) Poleg tega Komisija ugotavlja, da dejanske uporabe ne bi mogla šteti za združljivo s skupnim trgom kljub dejstvu, da je družba AHW znova vzpostavila rentabilnost. Glede na zgoraj navedeno želi Komisija pojasniti, da je treba, čeprav prejemnik pomoči dvomi, da trenutna rentabilnost prejemnika pomoči zadostuje, upoštevati dejstvo, da njegovo razumevanje rentabilnosti odstopa od prej določene opredelitve rentabilnosti iz Priloge 3 k Protokolu št. 8. To razumevanje je bilo dogovorjeno na podlagi Protokola št. 8, spremljali sta ga obe pogodbenici in ga prejemnik pomoči ne more spremeniti z učinkom za nazaj.

(93) Vendar pa Komisija ponovno poudarja, da, prvič, združljivost ne izhaja le iz dejstva, da je družba HLW leta 2006 ponovno vzpostavila rentabilnost. Ponovna vzpostavitev rentabilnosti sama po sebi dejansko ne zadostuje, da je projekt prestrukturiranja združljiv s skupnim trgom. Poleg tega je treba zagotoviti, da se ponovna vzpostavitev rentabilnosti doseže z minimalnim zneskom državne pomoči, potrebne za prestrukturiranje, in da se izvajajo izravnalni ukrepi. Komisija poudarja, da so ti pogoji določeni v členu 8(4) Evropskega sporazuma, na katerega se sklicuje v točki 1 Protokola št. 8. Zlasti koncept državne pomoči kot najnižjega zneska pomeni, da se pomoč ne sme uporabljati za financiranje naložb ali ukrepov, ki niso bistveni za prestrukturiranje ([19]).

(94) Drugič, Komisija opozarja, da mora načrt, tj. naloge prestrukturiranja in ukrepi za njihovo financiranje, z vidika *ex ante* zagotoviti, da bo rentabilnost dosežena. Dejansko so bile v načrtu IPN iz leta 2003 posebej poudarjene naložbe in pospešena izvedba naložb v njegovi uporabi državne pomoči. V načrtu je bilo navedeno, da bodo naložbe pospešene zaradi premostitvenega posojila in bodo izvedene že leta 2003. Poleg tega je navedeno pričakovanje, da se bodo sredstva prestrukturirala v letih 2004 in 2005, kar je bilo očitno prepozno za izvajanje programa naložb. Posojilo je bilo tako zagotovljeno za premostitev vrzeli v financiranju. Dejansko je v uvodu v načrt ponovno poudarjeno, da „bosta izvajanje programa prestrukturiranja v skladu s sprejetim časovnim načrtom in nadaljevanje spodbud zahtevala potrebno premostitveno posojilo“. Nazadnje, premostitveno posojilo se je štelo za nujno za preložitev naložb na zgodnejši datum v skladu s posebnim časovnim načrtom.

(95) Dejstvo, da se je družba HLW odločila odplačati pogodbo o prodaji in povratnem najemu proizvodnih sredstev, ne pa pravočasno izvesti naložbe, zato kaže, da je z vidika *ex ante* ukrep družbe HLW ogrozil njene možnosti za obnovitev sposobnosti preživetja. Dejansko niso poljski organi sporočili nobenega razloga, zakaj bi se položaj avgusta leta 2003, ko je družba HLW zaprosila za jamstvo, moral spremeniti, glede na to, da je preteklo le pet mesecev od zadnje posodobitve načrta marca 2003. Tovrstna uporaba pomoči zato ni bila izvajanje načrta, temveč glede na to, da so bile naložbe vezane na časovni načrt, oviranje ustreznega izvajanja načrta. Z vidika *ex ante* je zato družba očitno ogrozila svojo rentabilnost ne glede na to, da jo je pozneje ponovno vzpostavila.

(96) Res je, da so finančna sredstva zamenljiva, in dejstvo, da državna pomoč ni bila uporabljena v skladu z načrtom, lahko pomeni, da bi se načrt prestrukturiranja financiral iz drugih sredstev, ki so bila prvotno načrtovana za uporabo v druge namene, za katere se pomoč uporablja zdaj. Vendar taka utemeljitev ni sprejemljiva v primeru projekta prestrukturiranja, kjer je treba finančna sredstva družbe uporabiti za preusmeritev podjetja in kjer zaradi težav družbe ne bi smela biti za projekte zunaj načrta na voljo nobena rezervna sredstva. Zato je bila uporaba sredstev iz posojila z državnim jamstvom za odplačilo posojila za proizvodna sredstva vzročni dejavnik pri zmanjšanju dejavnosti prestrukturiranja na drugih področjih, zlasti pravočasnega izvajanja zgoraj navedenih naložb.

(97) Poleg tega Komisija ne razume pomena utemeljitve, ki so jo predložili poljski organi in prejemnik pomoči, da je bila družba v letu 2003 v tako velikih finančnih težavah, da ni mogla izvajati nobenih naložb. To je posledica dejstva, da Komisija ne razume, zakaj bi se družba v takem položaju odločila za odplačilo dolgoročnega dolga in ne za druge ukrepe, ki so bili opredeljeni kot nujni za ponovno vzpostavitev rentabilnosti.

([19]) To skupno načelo se je že ponovilo. Določeno je v točki 45 smernic za reševanje in prestrukturiranje ter potrjeno v Odločbi Komisije v zadevi C31/2001 *Schmitz-Gotha*, UL L 77, 24.3.2003, str. 41, v kateri je Komisija zavrnila nakup podizvajalca, ki se je štel za koristnega, vendar ne nujno potrebnega za prestrukturiranje. To je bilo potrjeno v zadevi T-17/03 Schmitz–Gotha [2006] ZOdl. II-1139.

(98) Nazadnje, prav tako ni pomembno sedanje ponujanje družbe, da bo nadoknadila naložbe, ki so bile opuščene leta 2004, saj je bilo izvajanje vezano na točno določen časovni načrt, ki se je štel za edini način za ponovno vzpostavitev rentabilnosti do konca leta 2006. Ta kršitev je dokončna in je ni mogoče spremeniti s spremembo načrta IPN. To drži kljub dejstvu, da so v načrtu IPN iz leta 2005 predvidene dodatne naložbe, saj te ne morejo odpraviti zlorabe.

(99) Tretjič, tudi če je družba HLW avgusta 2003 domnevala, da naložbe niso več potrebne za ponovno vzpostavitev rentabilnosti, bi to pomenilo, da je družba HLW navedla previsoke stroške prestrukturiranja v načrtu IPN iz leta 2003 in da prejeta pomoč ni bila nujna za prestrukturiranje. Vendar pa se Komisiji ne zdi verjetno, da bi si družba premislila samo pet mesecev po dokončanju načrta IPN iz leta 2003 (marca 2003), ko pa je avgusta 2003 zaprosila za jamstvo in navedla, da glavni del potrebuje za odplačilo posojila za proizvodna sredstva. Za utemeljitev take ugotovitve bi morala družba vsekakor pravočasno naznaniti to dejstvo Komisiji, česar pa ni storila.

(100) Tudi če naložbe ne bi bile potrebne, se zdi, da preusmeritve sredstev za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu proizvodnih sredstev ne bi bilo mogoče upravičiti kot stroškov prestrukturiranja. Dejansko so bila zagotovljena finančna sredstva za odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu proizvodnih sredstev, ki bi lahko bila odplačana po koncu obdobja prestrukturiranja. Morda je res, da je to povzročilo finančna bremena, vendar so bila ta domnevno upoštevana v finančnih projekcijah v načrtu IPN iz leta 2003. Ker sredstev ni bilo mogoče prodati, bi bil edini učinek odplačila razbremenitev finančnih stroškov, kar bi družbi HLW zagotovilo dodatno likvidnost. To pomeni, da je družba HLW pridobila dodatna denarna sredstva, ki jih je mogoče obravnavati kot pomoč za tekoče poslovanje, kar bi lahko imelo za posledico ukrepe, ki vključujejo čezmerno izkrivljanje trga. Komisija zato ne razume, kako bi lahko bili taki ukrepi odobreni, če bi se priglasili Komisiji. Zato tudi če naložbe niso bile res potrebne, bi se tudi dejanska uporaba pomoči štela za nezdružljivo s skupnim trgom.

(101) Nazadnje, Komisija ne zavrača utemeljitve prejemnika pomoči, da je bilo jamstvo uporabljeno v skladu z odločitvijo vlade in da je vlada pristojna za določanje namena pomoči. Vendar Komisija opozarja, da to ne vpliva na združljivost jamstva, ki jo je treba opredeliti v skladu s Protokolom št. 8 in načrtom IPN iz leta 2003, ki ne vključujeta pomoči za namen, ki ga odobri vlada v odločbi o odobritvi.

(102) Glede na zgoraj navedeno mora Komisija skleniti, da je bila pomoč uporabljena na način, ki ni združljiv s točkama 9 in 18 Protokola št. 8. Zato je nezdružljiva s skupnim trgom.

(c) *Učinek nezdružljivosti zlorabljene pomoči na celoten načrt prestrukturiranja*

(103) Nazadnje, treba je opredeliti učinek nezdružljivosti zlorabe.

(104) Zato želi Komisija najprej opozoriti, da ta preiskava ni odkrila, da so nekateri stroški prestrukturiranja zastareli, temveč da so bili deli državnih sredstev zlorabljeni. Mogoče je res, da so bile nekatere naložbe preklicane, po možnosti po odobritvi Komisije. To bi pomenilo, da so bili dejanski stroški prestrukturiranja nižji in da bi bilo treba vrniti ustrezen delež pomoči; tak pristop je Komisija sprejela v prejšnjih primerih prestrukturiranja jeklarske industrije ([20]). Vendar je v tem primeru težava ne le, da so nekateri stroški prestrukturiranja postali odveč, temveč kot je omenjeno zgoraj, da je celotno financiranje dela prestrukturiranja (tj. 31,2 milijona EUR) izgubilo svoj predmet glede na to, da je bilo z vidika *ex ante* premostitveno posojilo skoraj v celoti uporabljeno na način, ki ni bil skladen z načrtom IPN in je ogrozil ponovno vzpostavitev rentabilnosti, ali z vidika časa, v katerem se je sprememba zgodila, da je družbo oskrbelo s presežnimi denarnimi sredstvi, ki jih je treba vrniti. Poleg tega take zlorabe ni mogoče popraviti z učinkom za nazaj tako, da družba izvede naložbe pozneje, saj so bila sredstva dana za zagotovitev financiranja naložb in finančnega prestrukturiranja v določenem obdobju. Ta spodbuda za pomoč je bila v letu 2005 že zastarela. Če bi bilo prestrukturiranje predvideno pozneje, dejansko ne bi bila potrebna nobena pomoč, še zlasti ne premostitveno posojilo, za katero je jamčila država. Zato zloraba zadeva vsa sredstva, ki so bila zagotovljena s premostitvenim posojilom ter so bila uporabljena za prodajo in povratni najem proizvodnih sredstev.

(105) Komisija se poleg tega zaveda, da presežek sredstev na koncu obdobja prestrukturiranja ni nič neobičajnega in da se družba ne sme kaznovati za dosego boljših rezultatov, kot se je pričakovalo *ex ante*. Vendar naj bi to privedlo do boljših poslovnih rezultatov, kar bo družbi na primer zagotovilo več kritja za predčasno odplačilo posojila. To ne pomeni, da lahko družba preusmeri skoraj celotno pomoč za namene, ki niso navedeni v poslovnem načrtu.

([20]) Odločba Komisije z dne 13.9.2006 v zadevi N 350a/2006 *MSO*, UL C 280, 18.11.2006, str. 4, točka 48.

(106) Drugič, opozoriti je treba, da je družba prejela tudi več drugih ukrepov državne pomoči, kot sta odpis dolga in del posojila z jamstvom, uporabljen za financiranje naložb. Ti ukrepi so se izvajali v skladu z načrtom in so družbi pomagali doseči rentabilnost.

(107) Kljub temu je mogoče sklepati, da je treba šteti, da je bilo celotno prestrukturiranje neuspešno, saj je bil načrt izveden le delno in bi z vidika *ex ante* le polno izvajanje načrta prestrukturiranja zagotovilo ponovno vzpostavitev rentabilnosti. Vendar je tu morda pomembno, da je družba ponovno vzpostavila rentabilnost ([21]). To drži samo v primeru, če družba ni prejela nobene presežne pomoči, ki ni bila potrebna za ponovno vzpostavitev rentabilnosti. Povedano drugače, če bi se ta prednost vrnila, bi ponovno vzpostavila stanje *ex ante*, tj. popravila prejem prevelike pomoči. V tem primeru so lahko preostali ukrepi, ki so bili izvedeni v skladu z načrtom, dejansko prispevali k ponovni vzpostavitvi rentabilnosti. Če bi se prevelika pomoč povrnila, bi se tako lahko ti ukrepi šteli za združljive.

(108) Ker je bilo s preostalimi ukrepi zagotovljeno, da je bila rentabilnost ponovno vzpostavljena z minimalno potrebno pomočjo, lahko Komisija zato sklene, da je bil zlorabljen le preusmerjeni znesek posojila z jamstvom in ne celotni znesek pomoči za prestrukturiranje in da so drugi ukrepi iz načrta IPN iz leta 2003 ostali združljivi.

(d) *Element pomoči zlorabljenega dela posojila z jamstvom*

(109) Nazadnje, treba je določiti element pomoči posojila z državnim jamstvom v višini 31 245 684 EUR. Intenzivnost pomoči jamstva lahko načeloma znaša do 100 % ([22]).

(110) Vendar pa Komisija priznava, da je imelo jamstvo kot oblika pomoči v tem primeru omejen učinek izkrivljanja, saj je družba Arcelor po enem letu odplačala posojilo, za katero je družba HLW pridobila jamstvo. Komisija zato meni, da je treba za vračilo vseh prednosti, ki jih je prejela družba, vrniti le subvencionirane obresti, prejete na podlagi jamstva, za obdobje, v katerem je bil družbi na voljo izposojen denar. Poleg tega Komisija ugotavlja, da je imela družba še vedno nekaj možnosti za pridobitev finančnih sredstev in je bila spodobna zagotoviti ustrezno kritje. To potrjuje pogodba o jamstvu, ki je kritje zahtevala.

(111) V skladu s stalno prakso Komisije so subvencionirane obresti enake razliki med obrestmi, ki bi jih bilo treba plačati pod tržnimi pogoji, in obrestmi, ki jih je družba dejansko plačala. V tem primeru bi se tržne obresti izračunale na podlagi referenčne mere, ki se je uporabljala v času, ko je bil denar dan na voljo (avgusta 2004), plus 400 bazičnih točk, glede na to, da družba HLW v letu 2004 ni bila rentabilna (glej točko (46) zgoraj), temveč je bila družba s težavami ([23]). Uveljavljena praksa Komisije ne dopušča manj kot 400 bazičnih točk ([24]). Vendar pa ni potrebno nobeno nadaljnje povečanje, saj je družba predložila garancijo in je jeklarski sektor leta 2004 dobro deloval.

(112) Ker posojilo ni bilo zagotovljeno v poljskih zlotih, temveč v eurih, Komisija uporablja referenčno mero za euroobmočje, tj. 4,43 %. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba dejansko doseženo ugodnost oceniti s primerjavo pogojev, ki jih je pridobila družba, in pogojev, ki bi jih dosegla pod tržnimi pogoji (brez državnega jamstva). Običajna tržna praksa je določiti kreditne obresti na podlagi referenčne mere (po navadi ustrezne medbančne referenčne mere) za valuto glavnice, saj je nihanje vrednosti denarja povezano z gospodarstvom, v katerem se uporablja določena valuta. Zato mora biti v primeru posojila, izraženega v eurih, referenčna mera, ki jo uporablja upnik v tržnem gospodarstvu, tudi tista, ki se uporablja za kredit, izražen v eurih, čeprav je bilo posojilo odobreno na Poljskem.

([21]) Glej Odločbo Komisije z dne 23. oktobra 2007 v zadevi C 23/06 *Technologie Buczek*, še neobjavljena, kjer se to ni zgodilo.

([22]) Obvestilo Komisije o metodi določanja referenčnih/diskontnih mer, UL C 273, 9.9.1997, str. 3. Glej tudi Odločbo Komisije z dne 12. septembra 2007 o sprožitvi postopka v zadevi NN 45/2007 (C 38/2007), *Arbel Fauvet Rail*, UL C 249, 24.10.2007, str. 17, točka 15.

([23]) Komisija opredeli, ali je podjetje v težavah, v skladu s smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, UL C 244, 1.10.2004, str. 2. Poleg tega se šteje, da je podjetje v težavah, kadar je v obdobju prestrukturiranja in sledi načrtu prestrukturiranja, kot v zadevnem primeru. Za 400 bazičnih točk prim. Odločbo Komisije z dne 2. marca 2005 v zadevi C 43/2001, *Chemische Werke Piesteritz*, UL L 296, 12.11.2005, str. 19, točki 107 in 108; ter Odločbo Komisije z dne 24. januarja 2007 v zadevi C 38/2005, *Biria*, UL L 183, 13.7.2007, str. 27, točka 83 in naslednje.

([24]) Obvestilo Komisije o metodi določanja referenčnih/diskontnih mer, UL C 273, 9.9.1997, str. 3.

(113) Obresti bi tako morale znašati 8,43 %, tj. znašati bi morale 2 807 206 EUR. To je treba primerjati z izdatki, ki jih je družba dejansko imela. Ti so sestavljeni iz obresti v višini 1 061 050 EUR in nekaterih premij za jamstvo (kot je navedeno v točki 42(a) in (b)), ki jih je treba v skladu s prakso Komisije upoštevati pri izračunavanju zneska pomoči jamstva ([25]).

(114) Stroške jamstva je treba razporediti po celotnem znesku jamstva in povezati z zlorabljeno pomočjo skupaj z obrestmi, ki jih pokriva jamstvo. To je zato, ker je bila omejena uporaba dela posojila z jamstvom poslovna odločitev, ki še ni bila sprejeta, ko je bilo posojilo z jamstvom dogovorjeno kot posojilo v višini 46 milijonov EUR plus obresti za pet let. V nasprotnem primeru bi bilo posojilo z jamstvom urejeno drugače. Zato je treba narediti sorazmerno razdelitev z izračunom deleža pristojbine, ki se nanaša na dejanski zajamčeni in zlorabljeni znesek. Poleg tega je treba iz istih razlogov pristojbino izračunati sorazmerno s časom, ki je bil dejansko porabljen v zvezi z jamstvom, za skupno obdobje petih let, saj se je jamstvo v tem obdobju teoretično amortiziralo. Če se konča pred tem, je to revizija poslovne odločitve, ki je neodvisna od prejšnje ureditve.

(115) To pomeni, da Komisija sprejema odbitek stroškov pristojbine za državno zakladnico in pristojbine za pripravo, kot je navedeno v točki 42, vendar na podlagi sorazmernega izračuna, ki temelji na a) razmerju med dejansko zajamčenim zneskom (32,3 (= 31,24 + 1,06 (glavnica plus dejansko plačane obresti)) in skupnim zneskom jamstva (58 330 000 EUR) in b) razmerju med dejansko uporabo in nameravano uporabo za pet let (tj. 388 dni od mogočih 1 826 dni).

(116) Vendar pa v zvezi s pristojbinami za posojilo, navedenimi v točki 42(c) zgoraj, Komisija meni, da to niso stroški, ki se lahko odštejejo od prednosti, glede na dejstvo, da tudi vsako posojilo pod tržnimi pogoji vključuje podobne stroške, ki bi lahko bili celo višji.

(117) Ob upoštevanju obrestnih obresti za obdobje od 24. avgusta 2004 do odplačila pri stopnji povračila v višini 7,26 % na leto to privede do naslednjega izračuna:

(EUR)

Skupni financirani znesek	31 245 684,00
Ustrezne obresti, ki se zahtevajo od 24.8.2004 do 16.9.2005	2 807 206 EUR
Obresti, ki jih je družba HLW dejansko plačala za posojilo z jamstvom	1 061 050 EUR
Pristojbina za pripravo jamstva, sorazmerno porazdeljena na celotno jamstvo in trajanje posojila	31 792 EUR
Pristojbina za državno zakladnico, sorazmerno porazdeljena na celotno jamstvo in trajanje posojila	68 683 EUR
Skupni dejansko nastali stroški v zvezi s posojilom z jamstvom	1 161 525 EUR
Razlika v obrestni meri (= ugodnost)	1 645 682 EUR
Plus obrestne obresti pri stopnji povračila od 24.8.2004 do 20.11.2007	444 086 EUR
Plačljivo 20.11.2007	2 089 768 EUR

(e) *Sklepne ugotovitve*

(118) Če povzamemo, Komisija sklepa, da odplačilo pogodbe o prodaji in povratnem najemu za proizvodna sredstva v načrtu IPN iz leta 2003 ni bilo predvideno in je ogrozilo ponovno vzpostavitev rentabilnosti, vsaj v času, ko je bila pomoč potrebna. Ker pa je družba kljub temu ponovno vzpostavila rentabilnost, zloraba pomoči ne vpliva na združljivost preostale pomoči. Ker se je poleg tega jamstvo izteklo in je bilo posojilo že odplačano, je treba zdaj vrniti le subvencionirane obresti, od katerih je imela koristi družba HLW v obdobju, v katerem so bila na voljo denarna sredstva (tj. od prenosa denarnih sredstev do odplačila). Te subvencionirane obresti znašajo 1 645 682 EUR.

3. **Sprememba načrta**

(119) Poljska je Komisijo zaprosila, naj sprejme posodobljeni načrt IPN na podlagi točke 10 Protokola št. 8.

(120) Komisija je v preteklosti obravnavala podobne primere in pojasnila, da: „*mora soglasje Komisije k spremembi načrta IPN temeljiti na presoji, da ne obstajajo težave glede*

([25]) Prim. Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državne pomoči v obliki jamstev, UL C 71, 11.3.2000, str. 14, točka 3.2.

združljivosti spremembe s cilji Protokola št. 8. To drži v primeru, ko glavne številke, navedene v Protokolu, ki se nanašajo na državno pomoč, zmogljivost in časovni načrt, ostanejo nespremenjene in ko sorazmernost državne pomoči, kot je določena v Protokolu, ostane vzpostavljena, ne da bi se postavil pod vprašaj cilj rentabilnosti ([26])."

(121) Komisija je v odločitvi o sprožitvi postopka pojasnila, da spremembe v tem primeru niso zadevale ne povečanja skupnega zneska državne pomoči niti povečanja proizvodne zmogljivosti ([27]) med prestrukturiranjem, temveč da spremenjeni načrt IPN pomeni predvsem bistveno spremembo strategije naložb družbe, da se zdi, da je bila zagotovljena državna pomoč zlorabljena kot pomoč za poslovanje in da za končanje naložb ni več potrebna državna pomoč (glej točki 54 in 56). Preiskava je predvsem potrdila, da ti dvomi niso bili odpravljeni, ker je bila pomoč dejansko zlorabljena, kot je sklenjeno zgoraj, in je nezdružljiva s skupnim trgom.

(122) Načrt IPN iz leta 2005 ne odpravlja te nepravilnosti, tj. presežka državne pomoči, in ga zato ni mogoče odobriti v tej obliki. Zlasti dejstvo, da je družba AHW medtem oživila program naložb, ne zadostuje za odpravo te nepravilnosti. Kot je navedeno zgoraj, bi bilo enako tudi v primeru, če bi družba izvedla le naložbe, navedene v načrtu prestrukturiranja. Jasno je, da se bo novi program naložb izvajal bistveno pozneje, kot je bilo prvotno predvideno v načrtu. Jasno je tudi, da je bila prvotna pomoč odobrena za zagotovitev spoštovanja časovnega načrta programa prestrukturiranja. Namen pomoči je bil tako spodbuditi družbo HLW, naj izvede te naložbe v skladu z načrtom in pravočasno v letih 2003 in 2004. Če bi se časovni načrt prej odložil na leti 2004 in 2005, dejansko ne bi bilo potrebno nobeno premostitveno posojilo in posledično pomoč.

(123) Ne glede na zlorabo Komisija ugotavlja, da lahko sprejme preostanek novega načrta, če se zlorabljena pomoč povrne. Komisija je v odločitvi o sprožitvi postopka navedla, da je pripravljena sprejeti novo poslovno strategijo z industrijskega vidika, saj sprejema dejstvo, da bo nova naložba koristna za prihodnjo gospodarsko učinkovitost družbe in bo lahko imela druge pozitivne učinke v zvezi z varstvom okolja in znižanjem stroškov.

([26]) Odločba Komisije v zadevi N 186/05, *Sprememba IPN družbe MSP*, točka 41, in Odločba Komisije št. N 600/04, *Sprememba IPN družbe VPFM*.

([27]) Komisija je opozorila, da bi imela nova naložba za posledico zmanjšanje proizvodne zmogljivosti z 930 kt na 700 kt.

(124) Vsekakor Komisija ugotavlja, da sprememba načrta ne zahteva nobene dodatne pomoči, temveč se v celoti financira iz vlagateljevih sredstev. Komisija zato ne vidi nobenega razloga za nasprotovanje posodobljenemu programu, čeprav obstaja sprememba strategije ([28]).

VII. **SKLEPNE UGOTOVITVE**

(125) Na kratko, Komisija v skladu s točkama 9 in 18 Protokola št. 8 sklepa, da je družba HLW zlorabila jamstvo za posojilo v višini 31,2 milijona EUR in ga uporabila na nezdružljiv način. Ob upoštevanju dejstva, da se je državno jamstvo izteklo in da je bilo posojilo odplačano, kar pomeni, da je imela družba HLW prednost, ki ustreza subvencioniranim obrestim v višini 1 645 682 EUR, je treba to prednost povrniti. Glede na to, da je 20. novembra 2007 družba AHW na zamrznjen račun prostovoljno nakazala 2 089 768 EUR, kar ustreza znesku, ki ga je treba vrniti skupaj z obrestnimi obrestmi, ki bi jih morali poljski organi prejeti na dan izdaje te odločbe, ni potrebno nobeno dodatno vračilo.

(126) Poleg tega lahko Komisija, če je ta pomoč povrnjena, na podlagi točke 10 Protokola št. 8 odobri spremembo načrta, kot je navedena v načrtu IPN iz leta 2005, saj ne vključuje dodatne pomoči in krepi rentabilnost podjetja –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Državno pomoč v višini 1 645 682 EUR, ki jo je Poljska dodelila družbi HLW/AHW v nasprotju s točko 18 Protokola št. 8, je družba HLW/AHW zlorabila, državna pomoč pa je nezdružljiva s skupnim trgom.

Člen 2

Zaradi vrnitve zlorabljene pomoči iz člena 1 Komisija ne nasprotuje spremembi poslovnega načrta, ki jo izvede družba AHW.

([28]) Zaradi popolnosti želi Komisija tudi opozoriti, da vztraja pri svojem stališču, da nadomestitev še ni bila vključena v načrt IPN iz leta 2003. V načrtu IPN je jasno navedeno, da se je hotela družba HLW „osredotočiti na postopno izboljšanje svoje ponudbe" z „razvojem proizvodnje s poudarkom na specialnih in konstrukcijskih jeklih". V načrtu IPN iz leta 2005 je jasno navedeno, da „je za zadostitev tržnega povpraševanja postalo nujno izpopolniti strategijo in obogatiti ponudbo jeklarn z novim asortimentom novih proizvodov." To pomeni, da je družba AHW hotela zadostiti povpraševanju po konstrukcijskem jeklu z izgradnjo nove valjarne, ki lahko proizvaja konstrukcijsko jeklo, in učinkovitejšo uporabo obstoječega tekočega jekla. Vendar pa je očitno, da družba ni imela sredstev za izvedbo teh naložb pred letom 2003 in da je to lahko storila le s pomočjo družbe Arcelor.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na Poljsko.

V Bruslju, 11. decembra 2007

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije